

ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФИЦИАЛЬНАЯ

№



ГАЗЕТА

96.



KURYER WILENSKI.

GAZETA URZEDOWA.

Вильна. ВТОРНИКЪ, 9-го Декабря. — 1847 — Wilno. WTOREK, 9-go Grudnia.

ВВУТРЕННЯЯ ИЗВѢСТІЯ

Вильна.

Высокопоздравительный и всерадостный день Тезоименитства Его Величества Государя Императора и Его Императорскаго Высочества Великаго Князя Николая Александровича, празднуемъ былъ въ городѣ нашемъ со всею приличнымъ великолѣпиемъ и вѣрноподданническою радостію.

Въ 11 часовъ утра, Его Высокопревосходительство Г. Виленскій Военный, Гродненскій, Минскій и Ковенскій Генералъ - Губернаторъ, Генералъ - Лейтенантъ *Ф. Я. Мирковичъ*, изволилъ принимать поздравленія здѣшняго Духовенства, всѣхъ Военныхъ и Гражданскихъ Чиновниковъ и Дворянства; послѣ того все собраніе отиравилось въ Николаевскую Приходскую Церковь, гдѣ Высокопреосвященнѣйшимъ *Иосифомъ*, Архіепископомъ Литовскимъ и Виленскимъ, совершена была Божественная Литургія и молебствіе, съ провозглашеніемъ, при сто одномъ пушечномъ выстрѣлѣ изъ Виленскихъ укрѣпленій, многолѣтія Ихъ Императорскимъ Величествамъ и Всею Августѣйшему Дому.

Въ то же время, во всѣхъ Храмахъ, какъ Православнаго, такъ Римско Католическаго и прочихъ исповѣданій, при многочисленномъ стеченіи народа, совершено было благодарственное молебствіе о здравіи и благоденствіи Великаго Монарха и всей Августѣйшей Фамиліи.

Высокопоздравительный день сей заключенъ былъ блистательнымъ баломъ, даннымъ Г. Генералъ-Губернаторомъ, на который приглашены были всѣ Военные и Гражданскіе Чиновники и знатнѣйшее Дворянство обоюга пола.

Вечеромъ городъ былъ иллюминированъ.

Санктпетербургъ, 3-го Декабря.

Придворныя Извѣстія.

Въ Среду, 26-го числа сего Ноября, принесена была въ Большой Придворной Церкви и въ Георгіевскомъ Залѣ Зимняго Дворца, по Высочайше утверж-

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Вильно.

Najradośniejszy dzień Imieniu NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA JEGO MOŚCI i JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI WIELKIEGO KSIĘCIA NIKOLAJA ALEXANDROWICZA, obchodzony był w naszym mieście z całą uroczystością i serdecznym wyrażaniem serce wiernych poddanych.

O godzi. 11-ej z rana, Pan Wileński Wojenny, Grodzieński, Miński i Kowieński Jenerał-Gubernator, Jenerał-Porucznik *T. J. Mirkowicz*, raczył przyjmować powińszowania osób Duchownych, Wojskowych i Cywilnych Urzędników i Dworzaństwa. Następnie całe zgromadzenie udało się do Parafialnego Kościoła św. Mikołaja, gdzie Jaśnie Wielmożny Arcybiskup Litewski i Wileński *Józef*, odprawił Mszę Świętą i dziękczynne modły za zdrowie i pomyślność WIELKIEGO MONARCHY, z odśpiewaniem hymnu o długie lata dla Ich CESARSKICH MOŚCI i całego Najjaśniejszego Ich Domu; przyczemъ даło się słyszeć 101 wystrzałów z dział twierdzy Wileńskiej.

W tymże czasie, we wszystkich innych świątyniach, tak Rzymsko-Katolickich, jako i dalszych wyznań, wśród tłumemъ zgromadzonego ludu, odprawione było nabożeństwo za zdrowie i pomyślność WIELKIEGO MONARCHY i całej Najjaśniejszej Jego Rodziny.

Uroczystość dnia tego zakończona była świetnymъ balem, danymъ przez P. Jenerał Gubernatora, na który zaproszeni byli wszyscy wojskowi i cywilni Urzędnicy, oraz znakomitsze Dworzaństwo obojgъ płci.

Wieczoremъ miasto było oświecone.

St. Petersburg, 3-go Grudnia.

Nowiny Dworu.

We Środę, 26-go Listopada, złożona została w Wielkiej Kaplicy Nadwornej i w Sali Sw. Jerzego w Zimowym Pałacu, według Najwyżej utwierdzonego Ceremoniału,

денному Церемониалу, ЕГО Императорскимъ Высочествомъ, Государемъ Великимъ Княземъ Константиномъ Николаевичемъ, торжественная присяга по совершенности, въ присутствіи Ихъ Императорскихъ Величествъ, Ихъ Императорскихъ Высочествъ и Высоконареченной Невѣсты ЕГО Императорскаго Высочества, Ея Свѣтлости Принцессы Александры Саксенъ-Альтенбургской.

При семъ торжественномъ обрядѣ находились Члены Святѣйшаго Синода, Члены Государственного Совѣта, Министры и другія знатныя особы обоюдо пола, имѣющія пріездъ ко Двору, Дипломатическій Корпусъ, Генералы, Штабъ и Оберъ-Офицеры Гвардіи, Арміи и Флота.

Вечеру городъ былъ иллюминованъ.

ВЫСОЧАЙШАЯ ГРАМОТА.

Нашему Генералъ-Адъютанту, Вице-Адмиралу
Лутке 1-му.

Примѣрно-ревностная и долговременная служба ваша, неуспынные труды и попеченія по воспитанію Вселюбезнѣйшаго Сына Нашего, ЕГО Императорскаго Высочества Великаго Князя Константина Николаевича, постоянно обращали на васъ Монаршее вниманіе Наше. Мысль, въ изъявленіе особеннаго Нашего къ вамъ благоволенія, за столь отличное служеніе ваше, Всемилостивѣйше жалованъ васъ Кавалеромъ ордена Святаго Равноапостольнаго Князя Владиміра второй степени, знаки коего при семъ препровождаю, пребываемъ Императорскою милостию Нашею къ вамъ благосклонны.

На подлинномъ собственною ЕГО Императорскаго
ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано :

НИКОЛАЙ.

Царское Село,
19-го Ноября 1847 года.

Высочайшею Грамотою, 19-го Ноября, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ ордена Св. Благочестиваго Великаго Князя Александра Невскаго, Тайный Совѣтникъ, Министръ Статсъ-Секретарь Царства Польскаго, Туркуль.

— Высочайшими Грамотами, 19-го и 31 Октября, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами ордена Бѣлаго Орла: Начальникъ 6-й Артиллерійской Дивизіи, Генералъ-Лейтенантъ Сухопутн. 2-й, и Тайный Совѣтникъ, Сенаторъ Толстой.

— Высочайшимъ Приказомъ, по Гражданскому Вѣдомству, 20 Октября, состоящій въ должности Егермейстера, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ Всеволожскій, назначенъ въ должность Гофмейстера Двора ЕГО Императорскаго Величества.

— Высочайшимъ Приказомъ, по Гражданскому Вѣдомству, 18-го Октября: Управленія Варшавско-Вѣнской желѣзной дороги Кассиръ, Титулярный Совѣтникъ Малюкевичъ, назначаются въ должность Президента города Ченстохова, и Коммисаръ для надзора за книжною торговлею и типографіями въ Царствѣ Польскомъ, Надворный Совѣтникъ Балинскій, увольняется отъ службы, по прошенію, съ мундиромъ, послѣдней должности присвоеннымъ.

Г. Управляющій Министерствомъ Юстиціи, предложилъ Правительствующему Сенату, для повсемѣстнаго обнародованія, полученные въ Министерствѣ Юстиціи отъ Г. Канцлера Иностранныхъ Дѣлъ копію и переводъ деклараціи, подписанной имъ 28 Марта (9-го Апрѣля) сего года, и размѣненной 2 (14) Мая на такую же, подписанную Тосканскимъ Министромъ Иностранныхъ Дѣлъ о равенствѣ правъ Русскихъ и Тосканскихъ купеческихъ судовъ въ портахъ Россіи и Тосканскихъ владѣній, присовокупляя, что по взаимному согласію обихъ Правительствъ, какъ уведомилъ Графъ Нессельродъ, восьми-лѣтній срокъ, въ теченіи котораго условія помянутыхъ декларацій должны имѣть силу въ Россіи и Великомъ Герцогствѣ Тосканскомъ, постановлено считать съ 1 Января новаго стила 1846 года, такъ какъ съ того времени означенное равенство правъ уже соблюдается въ обихъ Государствахъ.

przez Jego CESARSKĄ WYSOKOŚĆ WIELKIEGO XIĘCIA KONSTANTEGO NIKOŁAJEWICZA, uroczysta przysięga, z powodu dojścia do pełnoletności, w obec Ich CESARSKICH MOŚCI, Ich CESARSKICH WYSOKOŚCI i Wysoce-Narzeczonyj Jej CESARSKIEJ WYSOKOŚCI Xiężniczki Alexandry Sasko-Altenburgskiej.

Przy tym uroczystym obrzędzie znajdowali się Członkowie Najświętszego Synodu, Członkowie Rady Państwa, Ministrowie i inne znakomite osoby obojęd płci, mające wstęp do Dworu, Ciało Dyplomatyczne, Jenerałowie, Sztab- i Ober-Oficerowie Gwardyi, Armii i Floty.

Wieczorem miasto było oświetlone.

NAJWYŻSZY DYPLOMAT,

Nasze mu Jeneral-Adjutantowi, Wice-Admiralowi
Lutke 1.

Wzorowo-gorliwa i długoletnia służba wasza, niezamordowane prace i troskliwość o wychowanie Najukochańszego Syna NASZEGO, JEJEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI WIELKIEGO XIĘCIA KONSTANTEGO NIKOŁAJEWICZA, ciągle zwracały na was Mонарszą uwagę NASZĄ. Obecnie, na dowód szczególniej NASZEJ ku wamъ życzliwości, za tak znakomitą służbę waszą, Najmiłościwiej mianujemy was Kawalerem Orderu Świętego Równego z Apostołami Xiążęcia Włodzimierza klasy drugiej, którego ozdoby przy niniejszém załączając, pozostajemy ku wamъ CESARSKĄ NASZĄ łaską przychylni.

Na oryginalne własną JEJEGO CESARSKIEJ MOŚCI
ręką podpisano :

NIKOŁAJ.

Carskie-Sioło,
19-go Października 1847 r.

Przez Najwyższy Dyplomat, 19-go Października, Najłaskawiej mianowany Kawalerem Orderu Św. Prawowiernego Wielkiego Xiążęcia Alexandra Newskiego, Radzca Tajny, Minister Sekretarz Stanu Królestwa Polskiego Turkull.

— Przez Najwyższe Dyplomata, 19-go i 31-go Października, Najłaskawiej mianowani zostali Kawalerami Orderu Orła Białego: Naczelnik 6-jej Dywizyi Artylleryi, Jeneral-Porucznik Suchozanet 2, i Radzca Tajny, Senator Tolstoj.

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, w Wydziale Cywilnym, w dniu 29 Października wydany, zostający w obowiązku Łowczego, Rzeczywisty Radzca Stanu Wsiwołozki, mianowany został zastępcą Mistrza Dworu JEJEGO CESARSKIEJ MOŚCI.

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, w Wydziale Cywilnym, 18-go Października: Kassyer Zarządu drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, Radzca Honorowy Malukiewicz, mianowany został Prezydentem miasta Częstochowy, a Kommissarz do nadzoru handlu xięgarskiego i drukarni w Królestwie Polskim, Radzca Dworu Baliniski, uwolniony został, na własną prośbę, od służby, z mундирем, dla ostatniego jego urzędu przepisany.

P. Zarządzający Ministerstwem Sprawiedliwości złożył Rządzącemu Senatowi, dla powszechnego ogłoszenia, otrzymane przez Ministerstwo Sprawiedliwości od P. Kanclerza Spraw Zagranicznych: kopię i przekład deklaracji, podpisanęj przezeń w d. 28 Marca (9 Kwietnia) roku bieżącego, i zamięnionej, d. 2 (14) Maja, na taką, podpisaną przez Ministra Toskańskiego Spraw Zagranicznych, o równości praw statków kupieckich Rossyjskich i Toskańskich w portach Rossyi i posiadłościach Toskańskich, nadmieniąwszy, że za zobowiązaniem obu Rządów zgodą, jak o tém zawiadomił Hrabia Nesselrode, termin ośmioletni, w ciągu którego zastrzeżenia takowych deklaracji mają obowiązywać w Rossyi i Wielkiem Xięztwie Toskańkiem, postanowiono liczyć od dnia 1-go Stycznia, nowego styla, 1846 roku, z powodu, że od tego czasu wspomniona równość praw zachowuje się już w obu Państwach.

Варшава, 29 Ноября (11 Декабря).

Высочайшій Рескриптъ,

Наместнику Нашему въ Царствѣ Польскомъ.

Утвердивъ представленное Вами и разсмотрѣнное въ Государственномъ Совѣтѣ Положеніе о введеніи въ дѣйствіе въ Царствѣ Польскомъ Уложенія о Наказаніяхъ Уголовныхъ и Исправительныхъ, Повелѣваемъ сдѣлать надлежащія къ исполненію сего Положенія распоряженія, со внесеніемъ оного, установленнымъ порядкомъ, въ Дневникъ Законовъ. Могушія встрѣтиться при семъ недоумѣнія и затрудненія, въ означенномъ Положеніи непредвидѣныя, Предоставляемъ Вамъ разрѣшать на основаніи общихъ началъ оного, или, по мѣрѣ надобности, представлять на Наше усмотрѣніе.

На подлинномъ Собственною Его Императорскаго Величества рукою подписано:

НИКОЛАЙ.

Царское Село,

11-го Ноября 1847 года.

Вчера, въ 3 часа по полудни, къ общему сожалѣнію, скончался здѣсь на 70 году отъ роду, Людвикъ-Адамъ Эмушевскій, издатель и Редакторъ Варшавскаго Курьера, Членъ Дирекціи варшавскихъ театровъ, Членъ Главнаго Попечительнаго Совѣта и другихъ Благотворительныхъ заведеній, бывшій знаменитый драматическій артистъ и писатель.

По пространству желѣзной дороги отъ Ченстохова до австрійской границы, 22 числа с. м. совершена была пробная поѣздка на паровозъ, достигшемъ въ первый разъ до станціи Граница, построенной надъ рѣкою Бѣлою-Премною, что при деревнѣ Мацьки, въ разстояніи двухъ верстъ отъ станціи Краковско-Силезской желѣзной дороги въ Шаковѣ. Эта новая часть варшавско-вѣйской дороги, заключаетъ 72 версты пространства.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

П р у с с і я.

Берлинъ, 3 Декабря.

Вчерашняго числа обнародованъ приговоръ касающійся политическихъ преступниковъ, которые участвовали въ послѣднихъ смятеніяхъ въ Польскихъ провинціяхъ, и содержались въ государственныхъ тюрьмахъ. Означенные преступники, числомъ 190, собраны были въ присутственной залѣ суда. Въ 9 часовъ утра когда судьи заняли свои мѣста, предѣдатель приказалъ прочесть именной списокъ, и обнародовалъ приговоръ. Обвиненные въ измѣнѣ преступники первой категоріи, приговорены какъ главные виновные: 1) *Людвикъ Мирославскій*, къ лишенію дворянства, конфискованію имѣнія и отсѣченію головы топоромъ. 2) *Владиславъ Козевій Косинскій*, къ лишенію дворянства, конфискованію имѣнія, смятію чина поручика Ландвера и отсѣченію головы топоромъ. 3) *Станиславъ Феликсъ Садовскій*, къ лишенію дворянства и кокарды, конфискованію имѣнія и отсѣченію головы топоромъ. 4) *Северинъ Эльжановскій*, къ лишенію дворянства, конфискованію имѣнія и отсѣченію головы топоромъ. 5) *Осипъ-Войцѣхъ-Станиславъ Лободскій*, къ лишенію кокарды, конфискованію имѣнія, отрѣшенію отъ управленія Кленовковскимъ приходомъ и отсѣченію головы топоромъ. 6) *Станиславъ-Флоріанъ Цейнова*, къ лишенію кокарды, конфискованію имѣнія, выключкѣ изъ военной службы и отсѣченію головы мечемъ. 7) *Иосифъ Путткамеръ Клецинскій*, къ лишенію дворянства и кокарды, конфискованію имѣнія и отсѣченію головы топоромъ. 8) *Апполонъ Куровскій*, къ лишенію дворянства и кокарды, конфискованію имѣнія и отсѣченію головы топоромъ. 9) *Адольфъ Мальгевскій*, къ лишенію дворянства и кокарды, конфискованію имѣнія и двадцати-пяти-лѣтнему крѣпостному заточенію. 10) *Ипполитъ Троблицинскій*, къ лишенію дворянства и кокарды, конфискованію имѣнія и двадцати-пяти-лѣтнему крѣпостному заточенію. 11) *Карлъ-Фридерикъ Либельтъ*, къ лишенію кокарды, конфискованію имѣнія и двадцати-пяти-лѣтнему крѣпост-

Warszawa, 29 listopada (11 grudnia).

NAJWYŻSZY RESKRYPT,

Do Namiestnika Naszego w Królestwie Polskiem.

Zatwierdziwszy przedstawioną Nam przez Was, a w Radzie Państwa rozstrągniętą Ustawę Przechodnią do Kodexu Kar Głównych i Poprawczych w Królestwie Polskiem, Rozkazujemy Wam wydać właściwe rozporządzenia ku wykonaniu tejże Ustawy i zamieszczeniu onęj zwykłym sposobem w Dzienniku Praw. W razie zaś wynikającą przytęm mogących wątpliwości i trudności, w Ustawie tej nieprzewidzianych, Upoważniamy Was jednocześnie do rozstrzygnięcia onych zgodnie z ogólnemi jej zasadami, lub też, w miarę zachodzącej potrzeby, przedstawiania ich do Naszej decyzji.

Na oryginalnie Własną Jego Cesarzkiej Mości ręką podpisano:

NIKOLAJ.

Carskie-Sioło,

11-go Listopada 1847 roku.

Z żalem powszechnym umarł tu wczoraj o godz. 3-jej po południu, w 70 roku życia, *Ludwik-Adam Dmuszewski*, właściciel i Redaktor Kurjera Warszawskiego, Członek Dyrekcji Teatrów Warszawskich, Członek Rady Głównej Opiekuńczej i innych Zakładów Dobroczynnych, znakomitą niegdyś Artystą i Autor drammatyczny.

Na przestrzeni drogi żelaznej od Częstochowy do granicy Austriackiej, odbyta została d. 22 z. m. proba jazdy parochodem, który w dniu tym dotarł poraz pierwszy do stacyi Granica, wzniesionej nad rzeką Białą-Przemszą, pod wsią Maćki, na przeciwko i w odległości dwóch wiorst od stacyi Krakowsko-Szląskiej drogi żelaznej w Szczakowie. Nowa ta część drogi Warszawsko-Wiedeńskiej ma 72 wiorst długości.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

P r u s s y.

Berlin, 3 grudnia.

Wczoraj ogłoszony został wyrok na przestępców politycznych, którzy w ostatnich rozruchach Polskich czynny mieli udział, i w więzieniach stanu osadzeni byli. Wszyscy pomienieni przestępcy, w liczbie około 190, zgromadzeni byli w sali sądowej. Po zajęciu miejsca przez Sędziów, o godzinie 9-jej rano, Prezes kazał odczytać listę imienną, poczem ogłosił wyrok: Oskarżeni o zdradę kraju, klasy pierwszej, uznani za winnych i skazani zostali jako sprawcy: 1) *Ludwik Mirosławski*, na utratę szlachectwa, konfiskatę majątku i ścięcie toporem. 2) *Władysław Euzebiusz Kosincki*, na utratę szlachectwa, konfiskatę majątku, odjęcie stopnia poręcznika landweru i ścięcie toporem. 3) *Stanisław Feliks Sadowski*, na utratę szlachectwa i kokardy, konfiskatę majątku i ścięcie toporem. 4) *Seweryn Elżanowski*, na utratę szlachectwa, konfiskatę majątku i ścięcie toporem. 5) *Józef-Wojciech Stanisław Lobodzki*, na utratę kokardy, konfiskatę majątku, złożenie z administracji probostwa Klonówka i ścięcie toporem. 6) *Stanisław-Floryan Cejnowa*, na utratę kokardy, konfiskatę majątku, wykreślenie z wojska i ścięcie mieczem. 7) *Józef Puttkamer-Kleszczyński*, na utratę kokardy, szlachectwa, konfiskatę majątku i ścięcie toporem. 8) *Apoloniusz Kurowski*, na utratę kokardy, szlachectwa, konfiskatę majątku i ścięcie toporem. 9) *Adolf Młeczewski*, na utratę kokardy, szlachectwa, konfiskatę majątku i dwudziesto-pięć-letnie więzienie warowne. 10) *Hipolit Trąbczyński*, na utratę szlachectwa, kokardy, konfiskatę majątku i dwudziesto-pięć-letnie więzienie warowne. 11) *Karol-Fryderyk Libelt*, na utratę majątku i dwudziesto-letnie więzienie warowne. 53 oskarżonych, teje klasy, i uznanych za winnych, jako współników zamachu, skazano na więzienie w twierdzy lub w domu poprawy (*Zucht haus*), jednych na całe życie, drugih na oznaczoną liczbę lat od 15 do 20; tudzież wszystkich na utratę kokardy, szlachectwa i wszelkich urzędów.— Druga klasa zawiera w sobie 26 obwinionych, którzy mieli wiadomość o zamachu: Ci wszyscy skazani są na osmioletnie zamknięcie w twierdzy, tudzież na utratę kokardy, szla-

ному заточенію. 53 преступника той же категоріи, признанные участниками въ заговорѣ, приговорены къ содержанію въ крѣпости и исправительномъ домѣ, одни на всю жизнь, другіе на известное число лѣтъ отъ 15-ти до 20-ти, а также всѣ къ лишенію бантовъ, дворянства и чиновъ. Вторая категорія заключаетъ въ себѣ 26 преступниковъ, знавшихъ о заговорѣ; они приговорены къ содержанію въ крѣпости и исправительномъ домѣ на восемь лѣтъ, а также къ лишенію банта, дворянства и чиновъ. Сверхъ сего, всѣ принадлежащіе къ первой и второй категоріи обязаны уплатить всѣ судебныя издержки по ихъ дѣлу. 27 обвиненныхъ, принадлежащихъ къ третьей категоріи, приговорены къ одногодичному содержанію въ крѣпости или въ исправительномъ домѣ, и къ уплатѣ издержекъ какъ судебныхъ такъ и по содержанію ихъ въ заточеніи. Сверхъ сего, 116 обвиненныхъ освобождены отъ наказанія и 18 объявлены невиновными.

— Общая сумма судебныхъ издержекъ, простирается до полумилліона талеровъ.

Ф Р А Н Ц І Я.

Парижъ, 1 Декабря.

Съ паровымъ фрегатомъ *Labrador*, прибывшимъ изъ Алжира въ Тулонъ, получены письма, сообщающія подробности о принятіи герцогини Омальской, прибывшей въ Алжиръ 11 числа с. м.

— Французская эскадра въ Средиземномъ морѣ, состоящая подъ командою принца Жуэвильскаго, возвратилась 23 числа с. м. изъ Спеціи въ Тулонъ, о чемъ сообщаютъ слѣдующимъ образомъ: „Сегодня, къ общему удивленію, прибыла сюда обратно эскадра, оставивъ Спецію 23 числа. Возвращеніе французскаго флота удивляетъ тѣмъ болѣе, что на дняхъ онъ снабженъ былъ военными и съѣстными припасами. Въ Средиземномъ морѣ изъ французскаго флота находится только одинъ военный пароходъ, который состоитъ въ распоряженіи французскаго посланника въ Римѣ и стоитъ въ Чивита-Веккіи.

— Сэръ Стратфордъ Кэнингъ отправляющійся въ Бернъ, приѣхалъ въ Парижъ. (См. Англія).

— Въ сегодняшнемъ *Moniteur*— сообщаютъ: Съ пакетботомъ *городъ Boreaux*, прибывшемъ въ Марсель 26-го Ноября, полученныя новости изъ Орана по 25-е Ноября. Въ журналѣ *Eco d'Oran* пишутъ, что генералъ Ламорисіеръ, 19 числа, на пароходѣ *Velocе*, отправился въ Немуръ (Джемма-Газавтъ). Сіе путешествіе предпринято имъ въ слѣдствіе движенія, которое произошло въ Мароккѣ. Достоверно известно, что войска императора Абдеръ-Рамана предприняли наступательное движеніе противъ Абд-эль-Кадера, стоявшаго лагеремъ съ 15,000 чел. пѣхоты и 500 конницы, въ разстояніи 5 часовъ пути отъ Мелилли. Генералъ Ламорисіеръ, отправляясь въ Немуръ, приказалъ генералу Рено и полковнику Макъ Матсонъ, чтобы они немедленно выступили въ походъ со своими отрядами и присоединились къ нему. Полагаютъ, что онъ намѣренъ подкрѣпить войска Абдеръ-Рамана и захватить самаго эмира, если бы онъ вступилъ въ алжирскія владѣнія. Генералъ Ламорисіеръ будетъ тамъ начальствовать надъ корпусомъ въ 5,000 человекъ.

— Въ частныхъ письмахъ изъ Мелилли сообщаютъ, что Абд-эль-Кадеръ все еще расположенъ лагеремъ близъ этого города и что теперь нуждается въ деньгахъ и въ продовольствіи.

— На дняхъ, скончался здѣсь посланникъ Швейцарскаго союза г-нъ Ушанъ, послѣ болѣзни продолжавшейся только сутки. Мужъ этотъ, пріобрѣтшій общее уваженіе, жилъ въ Парижѣ 44 года и состоялъ посланникомъ со времени реставраціи.

— Персидскій посланникъ Мирза Магомедъ Али Ханъ, выѣхалъ въ Марсель, откуда отправится въ Константинополь, для переговоровъ о размѣнѣ ратификацій трактата заключеннаго съ Турціею. Изъ Египта прибылъ въ Парижъ министръ публичныхъ работъ Эдемъ бей; онъ намѣренъ отправиться въ Англію для осмотра тамошнихъ рудниковъ.

— Съ острова Бурбона получены извѣстія простирающіяся по 17-е Августа; оттуда сообщаютъ, что адмиралъ Сесиль пытался устроить торговля сношенія съ Мадагаскаромъ, но попытка сія не удалась.

3 Декабря.

Принцъ Жуэвильскій прибылъ изъ Тулона въ Парижъ, сдавъ, по причинѣ болѣзни, должность началь-

cheetwa i urzędów. Nadto, wszyscy należący do klasy pierwszej i drugiej, obowiązani są solidarnie do zwrotu kosztów całego śledztwa. Policzeni do klasy trzeciej, w liczbie 27 osób, skazani zostali na jednoroczne zamknięcie w twierdzy lub w domu poprawy, i na solidarny zwrot kosztów tyczącego się ich śledztwa i utrzymania w więzieniu. Prócz tego, 116 osób, lubo winnych, uwolniono od kary, a 18 uznano za zupełnie niewinnych.

— Ogólna summa kosztów sądowych, wynosić ma pół miliona talarów.

Ф Р А Н Ц У Я.

Парыжъ, 1 грудня.

Парова фрегата *Labrador* przybyła z Algieru do Tuluonu i przywiozła listy, napelnione szczególamy o przyjmowaniu Xiężny Aumale, która d. 11 b. m. do Algieru przybyła.

— Eskadra francuzka na morzu Śródziemném, pod rozkazami Xięcia Joinville, powróciła d. 23 ze Spezzia do Tuluonu. Donoszą o tém z Tuluonu jak następuje: „Dziś z powszechnem zadziwieniem powróciła tu eskadra, opuściwszy Spezzia d. 23 b. m. Powrót floty francuzkiej tém bardziej zadziwia, że niedawno dopiero opatrzoną została w zapasy wojenne i w żywność. Teraz z floty francuzkiej pozostał tylko jeden okręt na morzu Śródziemném, a tym jest wojenny statek parowy, który zostając pod rozporządzeniem Posła francuzkiego przy Stoicy Apostolskiej, stoi w Civita-Vecchia.

— Sir Strafford Canning, udający się do Bernu, przybył do Paryża. (Ob. ANGLIA).

— Dzisiejszy *Moniteur* donosi: „Okrętem pakietowym Miasto Boreaux, który d. 26 listopada przybył do Marsylii, nadeszły nowiny z Oranu do d. 25 listopada. Dziennik *Eco d'Oran* donosi, że Jenerał Lamoriciere wsiadł d. 19 na parowy okręt *Velocе*, aby się udać do Nemours (Dżемма Газавтъ). Ta podróż Jenerała spowodowaną została przez poruszenie, które zaszło w Marokko. Dowiedziano się rzeczywiście, że wojsko Cesarza Abd-er-Rhamana przedsięwzięło zaczepne poruszenie przeciw Abd-el-Kaderowi, który z 1,500 piechoty i 500 jazdy o 5 godzin drogi od Melilli obozował. Jenerał Lamoriciere wyjeżdżając do Nemours, dał rozkaz Jenerałowi Renault i Półkownikowi Mac Matson, aby bezzwłocznie wyruszyli w pochód ze swemi kolumnami i z nim się połączyli. Sądzą, że ma zamiar wspierać wojsko Abd-er-Rhamana i opanować osobę Emira, gdyby ten wkroczył na ziemię Algierską. Jenerał Lamoriciere znajduje się będzie w tém miejscu na czele 5,000 wojska.

— W listach prywatnych donoszą z Melilli, że Abd-el-Kader ciągle stoi obozem w pobliżu tego miasta, i że w obecnej chwili doświadcza braku pieniędzy i żywności.

— Przed kilku dniami umarł, po 24 godzinnej słabości, P. Tschann, Posel Związku Szwajcarskiego przy dworze Tuilleryjskim. Mąż ten, powszechnie żalowany, mieszkał w Paryżu od 44 lat, a posłował od czasu restauracyi.

— Posel Perski, Mirza Mahomed-Ali-Chan, wyjechał do Marsylii, skąd uda się do Stambułu, w celu otrzymania wymiany ratyfikacyi traktatu z Turcyą zawartego. Natomiast zjechał z Egiptu do Paryża Minister robót publicznych Edhem-Bej. Pamienny Minister ma zamiar zwiedzić także Anglią dla obejrzenia tamtejszych kopalni.

— Z wyspy Bourbon mamy wiadomości, dochodzące do 17-go sierpnia. Donoszą, między innymi, że Admirał Cecile miał zamiar zawiązać stosunki handlowe z wyspą Madagaskarem, ale te mu się nie powiodły.

Dnia 3 grudnia.

Xiężę Joinville przybył z Tuluonu do Paryża, złożony dla słabości zdrowia dowództwo floty, której zarząd

ника флота контръ-адмиралу Трегуару. Предъ отъездомъ своимъ изъ Тулона, принцъ прислалъ адмиралу отъзвъвъ, въ коемъ изъявляетъ свою благодарность офицерамъ и экипажамъ кораблей, за ихъ къ нему привязанность и усердіе по службѣ, а вмѣстѣ съ тѣмъ изъявляетъ свое сожалѣніе, что разстроенное здоровье принуждаетъ его покинуть любимое его мѣсто.

— Король переедетъ въ Парижъ зимою, а конецъ осени проведетъ въ Сенъ Клу.

— Иоситя слухъ, что трое епископовъ получатъ званіе перовъ.

— На предстолиці засѣданія палаты приготовляютъ важныя проекты законовъ, составленіемъ коихъ занимаются теперь во всѣхъ министерствахъ; въ числѣ прочихъ внесенъ будетъ проектъ о наложеніи подати съ содержимыхъ по прихоти лошадей и собакъ.

— Герцогъ Монако опровергаетъ извѣстіе, напечатанное въ парижскихъ журналахъ, будто онъ намѣренъ продать герцогство свое Королю Сардинскому.

— Одинъ испанскій пѣвецъ, высланный изъ Мадрида за распусщеніе слуховъ, будто онъ пользуется большимъ вліяніемъ при тамошнемъ дворѣ, пріѣхалъ въ Парижъ и намѣренъ давать концерты. Испанскій посланникъ, узнавъ о томъ, предложилъ ему значительную сумму, съ тѣмъ, чтобы онъ тотчасъ выѣхалъ изъ Парижа; но пѣвецъ потребовалъ еще большаго вознагражденія, и по этому договору не состоялся.

— На сихъ дняхъ прибыли сюда 66 Іезуитовъ изъ Фрибурга. Имъ отведено помѣщеніе въ семинаріи св. Сульпиція.

— На кораблѣ *Mentor*, прибывшемъ изъ Мальты въ Марсель, одинъ изъ экипажа заболѣлъ холерою и вскорѣ умеръ. Это извѣстіе произвело большую тревогу въ Марсель, такъ что тамошнія морскія власти совѣщались на счетъ предупредительныхъ мѣръ.

А н г л і я .

Лондонъ, 28 Нолбря.

Третьяго дня, засѣданіе кабинета продолжалось нѣсколько часовъ въ квартирѣ лорда Лансдоуна.

— Вчерашній засѣданія обѣихъ палатъ были не занимательны. Въ верхней палатѣ графъ Шефтсбюри прочелъ отвѣтъ Королевы на адресъ этой палаты, а въ нижней палатѣ внесены были разные проекты на слѣдующее засѣданіе; въ числѣ прочихъ, лордъ Джонъ Россель объявилъ о намѣреніи своемъ представить 9 Декабря проектъ объ эманципаціи Евреевъ. Это объявленіе возбудило сильную оппозицію въ журналахъ партіи тори. Въ *Standard* проектъ сей считаютъ усиленіемъ *лишить англійскую партію ея христіанскаго качества*, и поощреніемъ духовенство поддерживать оппозицію противъ нехристіанскаго проекта министра, который при лондонскихъ выборахъ пользовался вліяніемъ Евреевъ, и нынѣ Г. Ротшильда хочетъ возвести въ члены законодательной палаты христіанской націи.

— Последняя тронная рѣчь разослана была во всѣ значительнѣйшія города Англій и Шотландіи посредствомъ электрическихъ телеграфовъ. Черезъ часъ послѣ ея отсылки, и черезъ 3—послѣ прочтенія въ парламентѣ, она въ 60 городахъ была уже перепечатана и расъубликована.

— Сегодня получили здѣсь, съ парижскими газетами, извѣстіе о взятіи Луцерна войсками швейцарскаго сейма. Въ то же время сообщаютъ въ *Times*, что въ прошедшую Пятницу, 26 н., лордъ Пальмерстонъ и герцогъ де Броль подписали, съ согласіемъ и съ утвержденія посланниковъ сѣверныхъ державъ въ Лондонѣ и въ Парижѣ, протоколъ, въ слѣдствіе котораго сэръ Стратфордъ Каннингъ уже оставилъ Англію, чтобы отправиться, чрезъ Парижъ, въ Бернъ, потребовать тамъ прекращенія всѣхъ непріязненныхъ дѣйствій и предоставить на обсужденіе обѣихъ партій въ этой несчастной войнѣ постановленія, предложенныя главными европейскими державами. „Единственная надежда возстановить миръ, говорятъ въ ней, заключается во вліяніи умѣренныхъ гражданъ, которые рѣшатся окончить войну на приличныхъ условіяхъ, и остановить успѣхъ революціонныхъ плановъ.“

— Изъ Бразиліи сообщаютъ, что императоръ закрылъ засѣданія палаты 18 числа рѣчью, въ коей извѣстилъ палаты о смерти сына своего, Дона Альфонса, и о рожденіи дочери, принцессы Леопольдины. Потомъ Е. В. изъяснилъ, что находитоя въ дружбе

объялъ Контр-Адмиралъ Trheouart. Хіагъ, передъ выяздомъ зъ Тулона, преслалъ Контр-Адмиралу письмо, въ которомъ офицеромъ и залогомъ окрѣтовымъ склада дѣлкі, за оказываніе ему прывязаніе и горлівоу в службѣ; вынурза ораз своје уболеваніе, же злы стан здровіа змуза га до опузченія ulubіонегу му заводу.

— Крѳл, допіеро за надејсїемъ стаїей зїмы пренесїе сїя на мїешканіе до Парїжа, конїеа заа јесенїа замїерза прзепедїїе в замку St. Cloud.

— Кразїа поглѳоска, же трзехъ Bїskupѳв мїанованыхъ бѣдїе Парамї.

— На прызсїе посїедзенїе Ізб прызготовуја ваане прѳекта до прыва; всзїсткїе бїура мїнїстерїалне сїа заїеїте їїа редакїя. Мїедзї їннemi, ма бїїе внїесїонїу прѳекїт наїоженїа податку од конї і psѳв зыїткѳвыхъ.

— Хїагъ Monaco запрзепчїлї урѳедѳвїе поглѳском, умїешзечонїу в дїеннїкахъ Парїзкїихъ, јакѳбу мїаїл замїар sprzedaїсвоје Хїїстѳво Крѳлѳвї Сардїнїї.

— Spїevak hїszpaїskї Mirall, oddalony z Madrytu, z powodu, же сїя chlubїї, їз вїеїе посїада влїыву в палачу Kрѳлѳевskїm, прызїїлї до Парїжа, в замїарзє даванїа консертѳв. Posel hїszpaїskї, chcїe temu zapobїedz, ofiarowalї mu znaczїїїї сумїнїe, z warunkїem, aby natychmїast Parїz opuścїї, ale spїevak takъ vysokѳ oznaczїł своје жаїданїе, же dotїchczas obїe strony porozumїeї sїя z sobїa nie moglїy.

— Przed kїłku daїamї prызїїло tu 66 Jezuitѳv z Fryburga. Wyznaczone їm mїeszkanїe v seminaryum św. Sulpicjusza.

— Na okrѳcie *Mentor* prызїїлїмъ z Malty do Marsylїї, јeden z majtkѳv zapadł na cholерę і wkrѳtce umarl. Ta wiadomѳсїя sprawїła wїelkїї trwѳgę v Marsylїї і sklonїła tameczne wladze morskie do przedsїwїazїeї srodkѳv zaradczych.

А н г л і я .

Лондонъ, 28 лїstopada.

Завечорїа одбывалї сїя кїлко-годинна рада gabinetowa v прыватнѣмъ мїешканїї лорда Lansdowne.

— Posїedzenia wczorajsze obu Іzб bylї malo zajmїojace. W Іzбїе Wїyszszїj Hr. Shaftesbury odczїtal odpowїedz Kрѳлѳevї na adress Lordѳv, v Іzбїе заа Nїszszїj ogлѳszono vнїесїенїе rozmarїтыхъ бїїлѳv на nastѳpne посїедзенїе; мїедзї їннemi оswїадчїл Lord John Russel, же v d 9 m груднїа vнїесїе прѳекїт emancypacyї Żydѳv, pod wzglѳdem praw cywilnych. Zapowїedzenїe to pobudzїła dїеннїкї Torysowskїe do żywїej oppozycїї. *Standard* uważa ten wnїosек за usїłowanїe *pozbawїenїa ustawy angїelskїej јej chrzєścїanскїego charakteru*, і przedewszїstkїemъ wzywa duchowїenїstwo, do kїerowanїa oppozycїя przeciwъ niechrzєścїanskїemu wnїoskѳv Mїnїstrа, ktѳry, przy wyborachъ v Лондонїе, prызїїwїazal swѳj los do interessu Żydѳv, і teraz P. Rotschilda stara sїя wcisїnacъ do najwїyszszego prawodawstwa chrzєścїanскїego narodu.

— Ostatнїя mѳwę tronowїя rozesłano natychmїast do wszїstkїхъ wїekszыхъ mїast Англїї і Франcїї за посїреднїctwemъ telegrafѳv elektrїcznych. W godzinę po јej wslїanїї, а we 3 godziny po јej odczїtanїї v Parlamencie, była juзъ v 60 mїastachъ wydrukowanїя і po publicznychъ mїejszєachъ rozrzucѳnїa.

— Dzїs otrzymano tu przez gazety Parїzкїe wiadomѳсїя o zdobycїї Lucerny przez wojska Szwajcarskїego Sejmїu. Tymczasemъ donoszą v *Times*, їz v przeszлї Pїatek, 26 lїstopada, Lord Palmerston і Хїагъ de Broglie, за zgodїя і potwierdzenїemъ Reprezentantѳv mocarstwъ pѳłnocnychъ v Лондонїе і v Парїжу, podpisalї protokѳł, v skutekъ ktѳrego, Sir Stratford Ganningъ opuścїł juзъ Англїя, aby przez Parїzъ udać sїя do Bernu, жаїдаć tamъ zawїeszenїa wszelkїхъ nieprызїїacїelskїхъ dїїanї, і poddać pod rozwagę obu walczacychъ stronъ v тамecznejъ wojнїе domowej, przelożenїa wїelkїхъ mocarstwъ Europy, dażącę doprzywrѳcenїa pokoju. „Jedyna nadzieja osїagnїenїa tego chwalebного celu— mѳwi *Times*— polega na wplїywїe umїarkowanychъ obywatelї, ktѳrzy bѣdїą zapewne skorzy do zatamowanїa kłesкъ wojny, przez układy oparte na sprawїedlїwychъ warunkachъ, і do wstrzymanїa postѳpu dalszychъ rewolucїjnychъ planѳv.“

— Z Brezylїї donoszą, їz Cesarz zamknїł Іzбї 18 h. m. mѳwїя, v ktѳrѳj uwiadomїł їchъ o smїercї synа swego Don-Alfonso і o narodzenїї sїя cѳrкї, Хїїzнїczkї Leopoldyny. Prызїїemъ оswїадчїл, же zostaje v najлєpszymъ porozumїenїї z mocarstwami postronnemi, tudzїeжъ, же przez wysła-

ственныхъ отношеніяхъ съ сопредѣльными государ- ствами и что, отправа новаго посланника, въ Соеди- ненные-Штаты, онъ возобновилъ прежнюю съ ними пріязнь.

— Бывшій резидентъ Остъ-Индской компаніи при дворѣ *Tanjore* въ Индіи; Г. Арчибальдъ Дугласъ, за пріятіе имъ въ подарокъ 3,000 фунт. стерл. отъ двора, при которомъ онъ былъ акредитованъ, пригово- ренъ къ вѣчному тюремному заключенію на одинъ годъ. Въ *Times* одобряютъ этотъ приговоръ.

— По донесенію газеты *Madras Spectator*, слишкомъ 1,800 жителей лакадскихъ острововъ, часть коихъ при- надлежитъ Остъ-Индской компаніи, лишились жизни какъ въ слѣдствіе урагана, поѣтившаго эти острова въ Апрѣль нынѣшняго года, такъ равно голода, про- исшедшаго отъ опустошенія полей.

— Изъ Ирландіи постоянно сообщаютъ о совер- шенныхъ тамъ преступленіяхъ; трое управителей имѣній снова умерщвлены.

— Число регулярныхъ войскъ въ Ирландіи проти- вляется до 28,500 чел.; сверхъ того, служащихъ пи- вальдовъ считается до 24,000 чел.; поэтому общее число войскъ составляетъ 50,000 чел.; кажется однако, что этого числа недостаточно, для прекращенія внутрен- нихъ безпорядковъ.

30 Ноября.

Совѣщаніе парламента. Засѣданіе нижней палаты, 29 Ноября. Сегодняшнее засѣданіе отли- чалось длинною тронною рѣчью министра внутрен- нихъ дѣлъ, сэръ Дж. Грей, поддерживавшаго его билль относительно предупредительныхъ мѣръ противъ пре- ступленій, совершаемыхъ въ нѣкоторыхъ мѣстахъ Ир- ландіи; мѣры эти имѣютъ заключаться въ слѣдующемъ: Ирландскій лордъ-наместникъ будетъ уполномоченъ объявлять каждый безпокойный округъ, состоящимъ подъ исключительнымъ закономъ. Законъ сей разрѣ- шаетъ усиленіе вооруженной полиціи; употребленіе въ такомъ округѣ огнестрѣльнаго оружія воспрещено, съ подверженіемъ виновныхъ заключенію; мѣстнымъ властямъ будетъ предоставлено право производить обыскъ сего оружія у подозрительныхъ лицъ; чтобы имѣть огнестрѣльное оружіе, должно получить оф- фиціальное дозволеніе; неимѣющее оного, должно немедленю выдать оружіе. Билль сей, по причинѣ его умѣренности одобренъ былъ ирландскими членами. Г. Джонъ О'Коннелъ объявилъ, что онъ предложенію сего билля не будетъ противиться, но тотчасъ соста- вить оппозицію, если министерство станетъ медлить на счетъ билля объ опредѣленіи отношеній съ аренда- торами. Фергусъ О'Конноръ, сильный приверженецъ Ирландіи, взошелъ за симъ на кафедру, и говорилъ въ пользу отверженія сего билля, упрекая его въ жесто- кости. Гг. Гормайнъ и Фаганъ, равноумно объяви- ли себя противъ сего билля, лордъ же Йоселивъ нахо- дилъ оный слишкомъ слабымъ. Сэръ Р. Пиль одо- брялъ билль, и изъявилъ мнѣніе противъ требованія О'Коннеля, чтобы билль касательно отношеній арен- даторовъ разематриваемъ былъ въ тоже время. Г. Воклей, поддерживая требованіе О'Коннеля, пред- ложилъ заключеніе: „что несообразно съ правосу- діемъ, — назначать мѣры насильственной строгости для Ирландіи, неопредѣливъ въ то же время улчшенія ея соотношеній.“ Это заключеніе было отвергнуто большинствомъ 224 голосовъ противъ 18, а первоначальное предложеніе министра противъ добавочной ста- тьи О'Коннеля, принято было большинствомъ 233 го- лосовъ противъ 20.

— Пароходъ Джонъ-Буль прибылъ изъ Гамбурга съ значительною суммою золотомъ для англійскаго банка.

— Въ *Times* снова сообщаютъ о банкротствахъ, на сумму 150,000 фунт. стерл.

— По официальному отчету за минувшій финан- совый годъ, кончившійся 10 Октября, государствен- ные расходы составляли 52,906,109, доходы прости- рались до 52,579,301 фунт. стерл.; по этому разниа составляетъ 326,608 фунт. стерл.

— Ливерпульскій банкъ, приостановившій на нѣко- торое время свои операціи, начнетъ дѣйствовать съ 1-го Декабря. По исправленнымъ вновь статутамъ это- го банка, онъ не можетъ выдавать, безъ поручитель- ства, ссуды болѣе 20,000 фунт. стер., а съ поручи- тельствомъ болѣе 50,000.

ниа новаго Пола, одновѣлъ пріязные стосунки ze Стана- ми-Зједночезонemi.

— Вѣтъ Президентъ Вшходнио-Индјскіей компаніи пры дворзе Тајорѣ в Индјахъ, Р. Архібалдъ Донгласъ, з по- воду пріѣтія јакколвекъ мало тјлко значащего подарун- ку, в суммѣ 3,000 л. шт., од двору, пры кторымъ былъ завѣ- рѣтелнонъ, шказанъ zostалъ прызъ сядъ *Lawnictwa Królowej*, за звротъ отрѣзаного дару, на значноа карѣ пенѣжноа и на roczne вѣзїеніе. *Times* поchwala ten wyrok we wszыst- kich częściach.

— Подлуг donesіen діеннїка *Madras Spectator*, prze- szło 1,800 mieszkańców wysp Lakadywskich, ktorých część należy do kompanii wshodnio indyjkiej, utracіło życie od orkanu, ktorý w Kwіetniu r. b. wyspy te nawie- dził, јako też z głodu, zrzadzonego прыzъ zniszczenіe zbiorów polnych.

— Z Irlandji donoszą ciagle o popełnianych tam gwał- tach; trzech rządzców dóbr zostalo znou zamordowanych.

— Wojsko regularne w Irlandji wynosi 28,500 głów, weteranów czynnych liczą 24,000; zatem cała siła zbrojna wynosi ogólem 50,000, zdaje się atoli, że nie jest dosta- teczną do poskromienia wewnętrznych zaburzeń.

Dnia 30 listopada.

Обрады Парламента. Посіденіе Ізбы Нізшзј в днїу 29 лїstopada. Посіденіе то одзначыло сїя длуга мова тронова Мїнїстра справ вewnętrznych, Sir G. Grey, popierajaca jego bill względem zaradczych srodków prycciw zbrodnіom, popełnianym w niekörtorych częściach Irlandji. Srodki te mają być następujące: Lord Namіestnik Irlandji będzie upoważniony do ogłoszenia każdego niespokojnego powiatu, за postawiony pod prawem wyjątkowem. Prawo to postanawia wzmocnie- nie zbrojnęj policji; noszenie broni palnej w takim powie- cie zabronіе będzie pod карą wїezienia; władzom miej- scowym udziелone zostanie prawo poszukiwania тѣj broni u osób podejrzanych. Na posiadanie broni palnej, potrze- ba mieć urzędowe pozwolenіe; nie posiadający takowego, powinni na wezwanie broni swoję złożyć. Bil ten z powodu zachowanej w nim względnosci i umiarkowania, pochwalony został прыzъ członków Irlandzkich. P. John O'Connell oswiadczył, że wniesіenіu tego билу nie będzie сїя sprzeci- wiał, ale później dopiero wystapi z oppozycją, jeżeli mini- sterstwo jeszcze dluzęj zwłoczęć będzie бил o uregulowaniu a stосункów z dzierzawcami. Feargus O'Connor, zapaleńszy stronnik Irlandji, niż sami Irlandczykowie, zabrał następnіе głos, i wnosil, aby odmówić pozwolenia na wniesіenіe tego билу, zarzucając mu okrucіenstwo. PP. Horsmann i Fagan, oswiadczyli сїя również prycciw билowi, Lord Jocelyn pry- cіwіenіe znalazł go nazbyt łagodnym. Sir R. Peel pochwalil bil i był prycciwny żądаніu P. O'Connella, aby бил wzglę- dem stосункów dzierzawców był јednocześnie roztrząsany. P. Wakley popierając żądаніе O'Connella, podał wniosek: „że niezgodnem jest ze sprawiedliwoscią, uchwalac srodki zmuszające dla Irlandji, bez zaproponowania zarazem u- lepszenia јей stосункów.“ Wniosek ten odrzucony został wїększością głosów 224 prycciw 18, pierwotny zaś wniosek Mінїстра, prycciw dodatkwі O'Connella, wїększością gło- sów 233 prycciw 20 прыjęty.

— Statek parowy *John-Bull* przywiózł z Hamburga zna- czną суммę w złocie dla banku Angielskiego.

— *Times* donosi znou o nowych upadłościach, które razem wynoszą 150,000 funt. szt.

— Wedlуг urzędowego sprawozdania o ubiegłym roku finansowym, ukóńczonym w dнїu 10 października, wydatki wyniosły 52,906,109 funt. szter., dochód zaś 52,579,301; zatem niedobór wynosi 326,608 funtów szterling.

— Bank Liverpoolski, który zawiesil na czas niejaki swoje dzіalania, rozpocznie je znou w dнїu 1-go gru- dnia. Wedlуг poprawionych obecnie statutow pomienio- nej instytucji, nie wolao bez rękojmїa pożyczac wїęcej nad 20,000 funt. szter., а за rękojmїą, nie wїęcej nad 50,000.

— По известіямъ изъ Мексики, генералъ Скоттъ все еще находится въ тамошнихъ окрестностяхъ, а мексиканскій конгрессъ, собравшійся въ Керетаро, снова назначилъ генерала Сантану президентомъ республики.

ШВЕЙЦАРІЯ.

Въ засѣданіи сейма, происходившемъ 27-го Ноября, читано слѣдующее объявленіе прусскаго посланника при Швейцарскомъ Союзѣ, адресованное ко всемъ швейцарскимъ кантонамъ: „Нижеподписавшійся, королевско-прусскій посланникъ при Швейцарскомъ Союзѣ, получилъ отъ своего двора порученіе объявить бургомистру и совѣту горо. а. Базеля, а съ тѣмъ вмѣстѣ и правительству всѣхъ прочихъ кантоновъ, слѣдующее. Король, Всемилостивѣйшій Государь нижеподписавшагося, въ качествѣ верховнаго главы Нейенбургскаго Княжества, изволилъ Высочайше утвердить, декретомъ отъ 19-го с. м., принятое этимъ княжествомъ рѣшеніе—наблюдать въ открывшейся междоусобной войнѣ строгій нейтралитетъ. Въ то же время, Его Величество Король, будучи одушевленъ желаніемъ не только оказать свое царственное покровительство этой части Швейцаріи, но и подать руку помощи всему Союзу, для избавленія его отъ бѣдствій войны, предложилъ высокимъ союзникамъ своимъ избрать городъ Нейенбургъ соединительною точкою для посредническихъ переговоровъ, въ твердомъ ожиданіи, что правительства всѣхъ кантоновъ и предводители войскъ безусловно станутъ уважать нейтралитетъ Нейенбургскаго Княжества. Объявляя объ этомъ, нижеподписавшійся долженъ присовокупить, что Его Величество Король будетъ почитать всякое оскорбленіе утвержденной имъ нейтралитети Нейенбурга нарушениемъ мира и непризнаннымъ актомъ противъ Его Величества. Нижеподписавшійся пользуется, и проч. Нейенбургъ, 26-го Ноября 1847.

(Подпис.) фон-Зидовъ.“

— Сообщение этой ноты произвело сильное движеніе между начальствомъ Берна. Засѣданіе сейма 27 числа было самое бурное; полагали даже, что немедленно будетъ рѣшено занять Нешатель войсками. Однако же, нота прусскаго посланника была отослана въ комиссію, разсматривающую всѣ главныя рѣшенія сейма. Въ то же время было предписано войскамъ придвинуться къ границамъ Нешательскаго Кантона.

— Кантоны Швица и Унтервальденъ также подчинились большинству сейма, убѣдившись, что Зондербундъ не можетъ болѣе держаться. Они желали сдать на капитуляцію, но отъ нихъ потребовали безусловной сдачи, на которую Унтервальденъ уже согласился. Сверхъ того очень важно известіе, будто Муртенскій округъ, состоящій изъ 12-ти до 15-ти тысячъ человекъ Протестантовъ, рѣшилъ отложиться отъ Фрейбургскаго Кантона и присоединиться къ Бернскому.

— 29-го, въ слѣдствіе сдачи Кантона Ури на капитуляцію, Сеймъ избралъ, по своему обыкновенію, комиссаровъ, которые должны отправиться въ этотъ Кантонъ. Капитуляція Ури, Швица и Унтервальдена почти ничѣмъ не отличаются другъ отъ друга: Кантоны отрекаются отъ отдѣльной лиги, принимаютъ къ себѣ союзныя войска, обязываются содержать ихъ, и проч. Унтервальденъ уже занялъ часть Швица тоже завла, но, по слухамъ, тамошніе жители еще не отказались отъ борьбы. Теперь, союзнымъ войскамъ остается покорить только Валлисъ. Бригада Эглофа двинулась уже туда 29-го числа. Въ тотъ же день, полковникъ Фехенбейнъ, съ 12,000 чел. и артиллерією, возвратился въ Бернъ. Вечеромъ, всѣ резервные контингенты должны были отправиться обратно въ свои кантоны. Въ Люцернѣ, 27-го Ноября, происходило второе народное собраніе, причемъ было учреждено временное правительство. Послѣднему поручено заняться изгнаніемъ Іезуитовъ и наказаніемъ тѣхъ, которые призвали ихъ въ кантонъ и были виновниками отдѣльной лиги. Впрочемъ, будетъ объявлена общая амнистія. Чтобы дать новое образованіе кантону, изберутъ новый большой совѣтъ, который, въ то же время, будетъ и совѣтомъ установительнымъ.

— По известію, сообщаемому въ Базельской Газетѣ, въ Люцернѣ прибылъ уже уполномоченный кантона Валлиса, для переговоровъ съ главнокомандующимъ о сдачѣ кантона, чѣмъ и оканчивается междоусобная война въ Швейцаріи.

— Według wiadomości z Meksyku, Jenerał Scott ciągle zajmuje tę stolicę, a kongress Meksykański zebrany w Queretaro ogłosił znówu Prezydentem Rzeczypospolitej Jenerała Santana.

SZWAJCARYA.

Na posiedzeniu Sejmu, 27 listopada, odczytano następną odczwę Posła Pruskiego przy Związku Szwajcarskim, adressowaną do wszystkich Kantonów Szwajcaryi: „Niżej podpisany, Królewsko-Pruski Poseł przy Związku Szwajcarskim, otrzymał od swego dworu polecenie oświadczyć Burmistrzowi i radzie miasta Bazylei, a obok tego i rządowi wszystkich innych Kantonów, co następuje. Król, Pan Najmilsiejszy niżej podpisanego, w stopniu zwierzchniego naczelnika Xięstwa Neuenburgskiego (Kantonu Neuchâtel), raczył najwyżej utwierdzić, dekretem z d. 19 listopada, postanowienie tegoż Xięstwa, względem zachowania w toczącej się domowej wojnie ścisłej neutralności. W tymże czasie, Jego Kr. Mość, ożywiony chęcią nie tylko okazania swojej Monarszej opieki tej części Szwajcaryi, ale też i podania pomocnej ręki całemu Związkowi, dla zachowania go od klęsk wojny, zaproponował wysokim swoim sprzymierzeńcom wybrać miasto Neuchâtel za punkt zgromadzenia się, w celu pośredniczych układów, w mocnej nadziei, że rządy wszystkich Kantonów i naczelnicy wojsk będą bezwarunkowie szanowali neutralność Xięstwa Neuchâtelskiego. Zawiadamiając o tém, niżej podpisany poczytuje za obowiązek dodać, że Jego Królewska Mość każde naruszenie utwierdzonej przez nich neutralności, będzie uważał za zgwałcenie pokoju i za nieprzyjacielski krok przeciw Jego Królewskiej Mości. Niżej podpisany ma zaszczyt i t. d. Neuchâtel, 26 listopada 1847 roku.

(podpisano) von-Sidow.“

— Udzielenie tej noty sprawiło silne wrażenie na rządzących w Bernie. Posiedzenie Sejmu, d. 27, było bardzo burzliwe; sądzono nawet, iż zapadnie uchwała, aby zająć natychmiast zbrojną ręką Kanton Neuchâtel. Z tém wszystkim, nota Posła Pruskiego odesłaną została do Komisyi, rozpatrującej wszystkie ważniejsze postanowienia Sejmu. W tymże czasie rozkazano wojskom ruszyć się ku granicy Kantonu Neuchâtel.

— Kantony Szwyc i Unterwalden, poddały się także większości Sejmu, przekonawszy się, że Liga Oddzielna nie może się dłużej utrzymać. Z razu chciały się umawiać o kapitulacyę, ale gdy od nich żądano poddania się bezwarunkowo, Unterwalden zgodził się na to. Oprócz tego rozchodzi się bardzo ważna wiadomość, jakoby okrug Murten, składający się z 12 — 15,000 protestantów, postanowił oddzielić się od Kantonu Fryburgskiego i przyłączyć się do Bernu.

— Dnia 29 listopada, w skutek poddania się Kantonu Uri przez kapitulacyę, Sejm wybrał, podług swego zwyczaju, Kommissarzów, którzy mają udać się do tegoż Kantonu. Kapitulacyę Kantonu Uri, Szwyc i Unterwalden, nieczém prawie od siebie się nie różnią: Kantony odłączają się od Oddzielnej Ligi, przyjmują do siebie Związkowe wojska, obowiązują się je utrzymywać i t. d. Unterwalden i część Kantonu Szwyc, już są zajęte; atoli, jak wieść niesie, tamedzni mieszkańcy jeszcze są gotowi do walki. Obecnie wojskom Związkowym pozostaje zająć tylko Kanton Wallis. Brygada Eglöfa udała się już tam d. 29 listopada. Tegoż dnia, Półkownik Ochsenbein, na czele 12,000 ludzi, z artylleryją, wrócił do Bernu. Wieczorem, wszystkie odwodowe kontyngensy miały udać się na powrót do swoich Kantonów. — W Lucernie, 27 listopada, odbyło się powtórne narodowe zgromadzenie, na którym ustanowiony został rząd tymczasowy. Polecono mu zająć się przedewszystkiem wygnaniem Jezuitów i ukaraniem tych, którzy ich do Kantonu wezwali i stali się przez to przyczyną utworzenia Oddzielnej Ligi. Z resztą, ma być ogłoszona amnestya ogólna. Aby zaś nadać nową organizacyę Kantonowi, ma być wybrana nowa Wielka Rada, która zarazem zajmie się też ułożeniem nowej ustawy.

— Podług wiadomości, umieszczonej w Gazecie Bazylejskiej, pełnomocnik Kantonu Wallis, przybył już do Lucerny, dla układów z Głównodowodzącym, względem poddania się tego Kantonu, przez co domowa wojna w Szwajcaryi może być uważana za całkiem już ukończoną.

Испания.

Мадридъ, 20 Ноября.

Г. Мона избранъ значительнымъ большинствомъ въ президенты конгресса; нынѣ сообщаютъ о выборѣ четырехъ вице-президентовъ, павшемъ на членовъ принадлежащихъ къ партіи ультра-умѣренныхъ. Третьяго дня подано президенту прошеніе, объ истребованіи отъ правительства отчетовъ по управленію Г. Саламанки. Разсмотрѣніе сего дѣла президентъ отложилъ до присутствія въ палатѣ нынѣ министровъ. Упрекаютъ также и Г. Мона въ непредставленіи отчетовъ въ 20-ти милліонахъ піастровъ, употребленныхъ во время управленія его министерствомъ финансовъ, частью на экспедицію генерала Флореса, частью по политическимъ дѣламъ. Прогрессисты возстаютъ на Королеву Христину за недоставленіе отчетовъ по управленію имуществомъ своихъ дочерей. Послѣ Фердинанда VII осталось наследство въ 152,838,930 реаловъ, изъ которыхъ вдовствующей Королевы приходится 26,996,148, а двумъ дочерямъ ея по 56,282,460. Куда же дѣвались остальные 13,277,860 реаловъ—не извѣстно. Королева Христина, забравъ опись имуществу покойнаго своего супруга, не хочетъ возвратитъ оной. Не извѣстно также, есть-ли 32,000,000 реаловъ, приданое герцогини Монпансье, подарокъ Королевы Изабеллы, или наследственное ея имущество.

— Вниманіе здѣшней публики обращено теперь на два происшествія: на смерть графа Брессона и несостоятельность банка извѣстнаго подъ названіемъ *Banco de la Union*. Смерть графа Брессона, имѣвшаго такое вліяніе на бракосочетаніе Королевы и инфантинны, по отличными его дарованіямъ, возбуждаетъ общее и искреннее сожалѣніе всѣхъ партій, хотя не многіе согласны были съ его политическими видами; одинъ изъ журналовъ партіи прогрессистовъ самъ осрамилъ себя, издавъ свой номеръ, въ которомъ напечатано было извѣстіе о смерти Брессона, украшенный красною каймою. Несостоятельность банка есть обстоятельство еще болѣе важное; банкъ этотъ, состоявшій подъ покровительствомъ Англіи, имѣлъ основной капиталъ въ 60,000,000 реаловъ, раздѣленный на 15,000 акцій. Двое директоровъ оного Гр. Самсонъ (племянникъ Лондонскаго банкира г-на Смита) и Баньеръ, пользовались неограниченною властію, выдавали ссуды, кому хотѣли и не давали отчета. Съ самаго начала текущаго года акціи банка стали упадать въ цѣнѣ; несмотря на то, г-нъ Самсонъ жилъ роскошно и тратилъ большія суммы на скачки, обѣды и увеселенія. Между тѣмъ старшій бухгалтеръ, на прошедшей недѣлѣ объявилъ ему, что въ банкѣ имѣется только 20,000 реаловъ въ наличности. Г. Самсонъ приказалъ тотчасъ арестовать своего товарища. Начальство намѣревалось арестовать его самого, но этому воспротивился англійскій посланникъ, поручившійся за него. Въ слѣдствіе упадка банка, многія лица лишились всего имущества.

— Третьяго дня, по случаю тезоименитства Королевы былъ большой выходъ, а вечеромъ балъ при дворѣ, на который Королева, по причинѣ нездоровья, прибыла поздно, однако присутствовала до 5 часовъ утра; а супругъ ея, не принимавшій участія въ танцахъ, оставался только до двухъ часовъ.

— Генералъ Конча, отказавшись отъ должности генераль-капитана Каталоніи, прибылъ чрезъ Валенцію въ Мадридъ.

Португалія.

Лиссабонъ, 21 Ноября.

По причинѣ болѣзни Королевы, министерскій кризисъ продолжался по 14-го с. м. Въ промежуткѣ сего времени старались образовать новое министерство, въ которомъ приглашали занять первое мѣсто г-на Магельгаеса; но всѣ его старанія къ составленію министерства остались тщетны. Поэтому положили оставить управленіе дѣлами за прежними министрами, смѣнивъ только губернаторовъ провинцій; но эти полумѣры не только не удовлетворили ни одной партіи, но даже ожесточили ихъ другъ противъ друга.

HISPANIA.

Мадридъ, 20 listopada.

P. Mon, znakomitą większością obrany został Prezesem Kongressu; wybór czterech Wice-Prezesów padł także na czterech członków, należących do stronnictwa ultramoderatów. Zawczoraj, podano Prezesowi petycja, aby zavezwał rząd do złożenia aktów z administracji P. Salamanea. Prezes odłożył rozprawy nad tym przedmiotem, do obecności w Izbie wszystkich Ministrów. Zarzucają także Panu Mon, że kiedy był Ministrem skarbu, nie zdał sprawy z 20 milionów piastrow, które po części na wyprawę Jenerała Flores, po części zaś na cele polityczne użyte były. Progressiści zarzucają Królowej Krystynie, że nie zdała liczby z zarządu majątku swych córek. Ferdynand VII-my zostawił prywatnego majątku 152,838,930 realów; z tych przypadło na Królowę wdowę 26 996,148, zaś na obie córki po 56,282,460. Co się stało z pozostałemi 13,277,860 realów nie jest wiadomo. Królowa Krystyna zabrała księgi, obejmujące inwentarz zmarłego jej małżonka, i tych złożyć nie chce. Nie wiadomo także, czy posąg który Infantka Xiężna Montpensier, małżonkowi swojemu wniosta, wynoszący 32,000 0,000 realów, pochodzi z daru Królowej Izabelli, lub z jej ojcowizny.

— Два wypadki zajmują baczność tutejszj publiczności: śmierć Hr. Bresson i upadłość banku zwanego *Banco de la Union*. Hr. Bresson, który tak znakomicie wpływał na małżeństwo Królowej i Infantki, jest szczerze żałowany, od wszystkich stronnictw, dla swoich wysokich talentów, lubo mało kto podziela jego widoki polityczne, a jeden z dzienników progressistowskich, sam się znieważył, ozdabiając obwódkami czerwonymi swój numer, w którym o śmierci byłego Pośła w Madrycie donosi. Upadłość banku Unii jest jeszcze ważniejszém zdarzeniem. Bank ten, założony pod protekcją Anglii, miał kapitału zakładowego 60,000,000 realów, podzielonego na 15,000 akcji. Dwaj jego dyrektorowie PP. Samson (siostrzeniec bankiera Londyńskiego P. Smith) i Bagneres, mieli nieograniczoną władzę, wypożyczali pieniądze, komu się im podobało i nie zdawali rachunków. Od początku bieżącego roku akcje banku Unii zaczęły nagłe spadać, mimo tego P. Samson żył wystawnie i trwonil wielkie summy na wyścigi konne, obiady i tancerki. Tymczasem buchhalter Jenerała doniósł mu w zeszyłym tygodniu, że bank posiada tylko 200,000 realów. P. Samson kazał natychmiast aresztować i strzedz ściśle swego kolegę. Władze zamierzyły podobnież jego samego uwięzić, ale oparł się temu Poseł Angielski i dał osobiste za niego zaręczenie. Przez tę upadłość wiele rodzin utraciło całe swoje mienie.

— Onegdaj, jako w rocznicę imienin Królowej, były wielkie pokoje, a wieczorem bal u dworu. Królowa była nieco słabą, przybyła późno, jednak zabawiła się tańcem do godziny 5 ej. Jej małżonek, który wcale nie tańczył, bawił do godziny 2-jej.

— Jenerał Concha złożył dowództwo Katalonii i przez Walencją przybył do Madrytu.

PORTUGALIA.

Lizbona, 21 listopada.

Przesilenie ministeryalne trwało z powodu słabości Królowej do 14-go b. m. W tym przeciągu czasu starano się utworzyć nowy gabinet, powołano nawet na pierwszego Ministra P. Magelhaes, ale wszystkie usiłowania tegoż w utworzeniu gabinetu okazały się płonnemi. Postanowiono zatem zostawić przy sterze rządu dawnych Ministrów, a zmienić Gubernatorów prowincyj; lecz te półśrodki nie podobały się żadnemu stronnictwu i więcj je przeciw sobie zajatrzyły.

ВИЛЬНА, въ Тип. О. Гликсберга—Печ. позвол. 9-го Декабря 1847 г. Испр. долж. Ценз. и Кав. А. Мухинъ.